

BALOGH ELEMÉR JOGÁSZPROFESSZOR A SZŐREGI TEADÉLUTÁNON

12 boszorkányt végeztek ki Szegeden

SZEGED. A 18. században a magyar büntetőjog még nem volt definiálva, nem lehetett tudni, mikor ért véget egy per, hisz a szegedi boszorkányok 1728-as kivégzését követően még évekig, 1731-ig tartott az ügyük – mutatott rá *Balogh Elemér*, a Szegedi Tudományegyetem jogászprofesszora, aki a Szőregi Teadélutánon adott elő a szegedi boszorkányperekről.

Mint mondta, Európa minden országában megtörténtek az égetések még az 1600-as években, Bambergben hat év

alatt 900 boszorkány égett el, viszont Szegeden csak 1728-ban vetettek véget 12 életének, ez a szám nem is lett volna kiemelkedő, ha még a 16–17. században megtörténik. Így viszont európai szinten híre volt – magyarázta.

Beszámolója szerint a boszorkányperek között mindig felbukkantak ártó okok, például elapadt a tehén teje, vagy olyan családban született meg a nyolcadik gyerek, ahol már nem kellett volna. Fő bűnük a szentségtörés volt, kicsem-

pészték áldozáskor az ostyát a templomból lenyelés helyett, Dancsóné Hiszen Borbála és Végné Koncz Sára is bevallotta ezt a tettet, az utóbbi nő várandós volt a per alatt, ezért csak a gyermek megszületése után végezték ki. Volt még kecskén és seprűn lovaglás is, de Nagy Anna például eladta az eső, a harmat, a halak és a föld zsírját a törököknek. Vádlott volt még Rózsa Dániel, Katona Ferenc, Széll Zsuzsanna és Borbola Ferenc is, ők mind a boszorkányhad részei voltak.